

Manifest de la Nit de Sant Joan 2009

Bona nit, amigues i amics.

Benvingudes i benvinguts a la Festa de la Nit de Sant Joan. Enguany, en la seva edició número 39, la Nit de Sant Joan torna al poble de Santa Eulària. Ja tornam a ser a la nit més curta de l'any, un nou solstici, una nit de foc. Per això, cal reprendre un nou cicle complet i una renovada esperança.

Esperança de veure com la nostra llengua catalana es normalitza de mica en mica, com és el cas enguany al camp de la sanitat pública. Un esforç per donar a conèixer la nostra llengua als professionals que hi treballen i que encara hi tenen dificultats, i al qual l'Institut d'Estudis Eivissencs dóna tot el seu suport. Perquè creim que aquest coneixement ens farà més propers els uns als altres i, en un entorn de connotacions humanes tan profundes, això és essencial.

No ens hem d'oblidar, tampoc, de seguir avançant cap a la normalització plena de la nostra llengua en altres àmbits. Hem de lluitar per mantenir la recepció de cadenes televisives en català que hem tengut fins ara. Lluitar contra la reducció del número de canals, que té com excusa l'arribada de les noves tecnologies digitals. La diversitat fa la pluralitat, i volem continuar veient TV3, Canal 33, Canal 9 i Punt2. Fins i tot, ampliar aquesta oferta, cosa que aquestes tecnologies fan totalment possible.

Així mateix, també volem convidar-vos a participar en el voluntariat lingüístic que l'Institut ha contribuït a organitzar enguany. Per ensenyar la nostra llengua als no catalanoparlants, per aconseguir que l'apreciïn com nosaltres, és imprescindible la vostra implicació.

Des de l'Institut creim que hem de saber mirar el nostre passat per poder crear un futur racional, sostenible i propi. Coneixem perfectament la diferència entre un paisatge que recordar, el de les imatges de postals en blanc i negre que no sempre corresponen a la utopia d'un temps millor, i la d'un paisatge que mantenir i a qui cap mal anomenat "progrés" no

té dret a destruir com hem hagut de testimoniar darrerament. En concret, volem fer referència a paisatges molt nostres i avui maltractats i amenaçats, com:

1r. El barri de Dalt Vila, a qui han canviat la fesomia dels carrers, restaurant-los amb materials de tall industrial que no s'adiuen amb la seua arquitectura singular. Un Patrimoni de la Humanitat que ja mai més tornarà a tenir l'aspecte amb què l'han immortalitzat pintors, il·lustradors, fotògrafs i escriptors. Un lloc emblemàtic per a tots els qui estimen Eivissa. Per ella, per Dalt Vila, demanam *un paisatge que mantenir*.

2n. També volem recuperar d'una vegada per totes la fesomia de ses Feixes de Vila, per tal que tots els pitiusos puguem tornar a entendre i apreciar com eren aquells cuidats i preuats horts que alimentaven la nostra ciutat d'Eivissa. Volem que ses Feixes siguin un espai protegit, i que es recuperin i converteixin en patrimoni públic els seus canals, un sistema d'irrigació capil·lar que no es conserva en cap altre lloc del món. Perquè ses Feixes, a més d'un riquíssim hàbitat natural, són també un pulmó verd dins la ciutat. I també perquè tenen el potencial d'un espai ciutadà i reclam turístic desapropiat. Prou ho demostra el fet que, a pesar del seu penós estat actual, els nostres amics del GEN reben continuades sol·licituds per guiar-hi visites. Per elles, per ses Feixes, demanam *un paisatge que mantenir*.

3r. Hem de conservar i millorar també la fesomia del Parc Natural de ses Salines. D'una banda, requerim la minimització de l'ampliació de l'aeroport, que ha de tenir unes dimensions racionals i proporcionals a les necessitats reals de l'illa; i, d'altra banda, sol·licitam a l'empresa que les explota i exigim a les administracions que es posin a fer feina tot d'una per mantenir les seues parets divisòries, les motes, i es conservi així aquest preciós llegat dels nostres avantpassats. Ses Salines són el primer paisatge que veuen tots els visitants que ens arriben per via

aèria. El primer que els queda a la retina. Un dels pocs llocs verges que ens queden a l'illa. Per a elles, per ses Salines, demanam *un paisatge que mantenir*.

4t. No ens oblidam tampoc del port d'Eivissa. Entenem que el projecte d'ampliació que s'hi vol portar a terme és l'opció més agressiva des del punt de vista mediambiental. Es destruirà la posidònia del fons marí amb l'abocament de fangs contaminats amb metalls pesants a les aigües encara netes que l'envolten, degradant la seva transparència i ferint de mort la flora i la fauna d'una extensa àrea marítima. Un projecte destructiu que també implica l'obertura de nous vials d'accés a les instal·lacions portuàries que afecten de ple ses Feixes de Talamanca. Un projecte desmesurat per a les necessitats reals de l'illa i amb un cost molt superior a aquell que va presentar el nostre Institut l'any 2002, ja fa set anys, i que cobria les mateixes necessitats que el que ens volem fer, tot minimitzant l'impacte ambiental i sense requerir vials d'accés. Per a ell, per al port d'Eivissa, demanam *un paisatge que mantenir*.

Volem unes Pitiüses més racionals, semblants a aquelles illes que ens deixaren els nostres avantpassats. Les del paisatge que ha enamorat tanta gent que ens visita. Demanam a tots els nostres dirigents que siguin dialogants, que escoltin i que satisfacin les necessitats dels ciutadans, però també els requerim que interpretin amb valentia la nostra realitat. Una realitat que Don Joan Marí Cardona va descriure tan lúcidament amb aquestes paraules:

"Per a tothom és ben clar que la fesomia d'Eivissa i Formentera ha mudat molt els darrers anys, i aquest canvi ha sèt ben profitós en alguns aspectes. Però en altres, com la conservació de la pròpia identitat i la imatge serena i plaent de la nostra terra, el canvi ha suposat un desastre".

Bona nit i visca la nit de Sant Joan!

Molts anys a totes les Joanes i a tots els Joans! ■